RESOLUTION ([1])

om konsekvenserna för AVS-ländernas ekonomier av den olagliga handeln med växtskyddsmedel, utsäde och andra insatsvaror i jordbruket

(2018/C 415/02)

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

— vid sitt sammanträde i Bryssel (Belgien) den 18–20 juni 2018,

— med beaktande av artikel 18.1 i sin arbetsordning,

— med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (nedan kallat Cotonouavtalet) ([2]), med 2005 och 2010 års ändringar ([3]),

— med beaktande av Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling och dess slutdokument som antogs av generalförsamlingen den 25 september 2015, med titeln *Förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*, och särskilt mål 2 i målen för hållbar utveckling som anges i slutdokumentet, nämligen att utrota hunger, trygga tillgång till mat, säkra en förbättrad kosthållning och ett hållbart jordbruk, ([4])

— med beaktande av rapport A/HRC/16/49 från FN:s särskilda rapportör för rätten till mat av den 8 mars 2011 med titeln *Agroecology and the right to food*,

— med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens resolution av den 21 december 2016 om utmaningar för familjejordbruk och småskalig jordbruksproduktion i AVS-länderna,

— med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 15 februari 2017 om bekämpningsmedel med låg risk och biologiskt ursprung ([5]),

— med beaktande av punkt 56 i den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om det nya europeiska samförståndet om utveckling *Vår värld, vår värdighet, vår framtid* av den 30 juni 2017 ([6]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare ([7]),

— med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ([8]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ([9]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ([10]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter ([11]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet ([12]),

---

([1]) Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 20 juni 2018 i Bryssel (Belgien).
([2]) EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.
([3]) EUT L 287, 4.11.2010, s. 3.
([4]) FN:s generalförsamlings resolution A/RES/70/1.
([5]) Antagna texter, P8_TA(2017)0042.
([6]) EUT C 210, 30.6.2017, s. 1.
([7]) EUT L 317, 23.11.2016, s. 4.
([8]) EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.
([9]) EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.
([10]) EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.
([11]) EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.
([12]) http://eur-lex.europa.eu/legal-content/sv/TXT/PDF/?uri=CELEX:02006R1907-20140410&from=sv

— med beaktande av de beslut ([13]) och resolutioner och den förklaring som antogs vid AVS-ministerrådets 106:e möte som hölls den 5 och 6 december 2017,

— med beaktande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, FN:s generalförsamlings resolution 70/1 av den 25 september 2015 och slutdokumentet från toppmötet om hållbar utveckling *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling* och, i synnerhet, mål nr 2 för hållbar utveckling,

— med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO:s) internationella växtskyddskonvention (IPPC) som antogs år 1952 för att förhindra att organismer som är skadliga för växter eller växtprodukter införs ([14]),

— med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO:s) konventioner om arbetarskydd i lantbruket, i synnerhet konvention nr 170 om säkerhet vid användning av kemiska produkter i arbetslivet ([15]) och konvention nr 184 om hälsoskydd inom jordbruket ([16]),

— med beaktande av rapport A/HRC/34/48 från FN:s särskilda rapportör för rätten till mat av den 24 januari 2017 ([17]),

— med beaktande av WFP:s och Världshälsoorganisationens *International Code of Conduct on Pesticide Management. Guidelines on Highly Hazardous Pesticides* (Rom, mars 2016),

— med beaktande av Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder (SPS-avtalet) från 1995 ([18]) och den internationella uppförandekoden för hantering av fytosanitära produkter, bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror,

— med beaktande av WTO:s nionde ministerkonferens, som hölls den 3–6 december 2013 i Bali, om offentlig lagerhållning för försörjningsberedskapsändamål ([19]),

— med beaktande av 2009 års rapport *Agriculture at a Crossroads* från den internationella studien av hur kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket kan bidra till utveckling (IAASTD), ([20])

— med beaktande av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD:s) nätverk avseende olaga handel med bekämpningsmedel,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel (ACP-EU/xxxxxx), och av följande skäl:

A. Jordbruk spelar en viktig roll för hållbar utveckling, fattigdomsminskning och utrotning av svält i AVS-länderna.

B. Rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör för rätten till mat i dennes rapport från 2011 *Agroecology and the right to food* visar att agroekologi har kapaciteten att fördubbla livsmedelsproduktionen i hela regioner inom tio år samtidigt som det minskar klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och fattigdomen på landsbygden.

C. Utvecklingen av intensiva jordbruk är beroende av vetenskaplig forskning – som mestadels kontrolleras av jordbrukskemikalie- och läkemedelsindustrin – samt användning av sådana kemiska ämnen som fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror i jordbruket.

D. Det internationella samfundet har infört ett antal rättsakter om inrättande av internationell konsensus om fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror som är nödvändiga för handel, livsmedelssäkerhet och människors hälsa. Användning av olagliga varor i livsmedel, främst olagliga bekämpningsmedel, växer världen över och inbegriper väldigt sofistikerade kriminella nätverk och organiserad brottslighet.

([13]) beslut nr 12/CVI/18 om icke-tariffära hinder
([14]) https://www.ippc.int/en/history-of-the-ippc/
([15]) http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C170
([16]) http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C184
([17]) http://www.cms.int/sites/default/files/document/UN-Human%20Rights%20Council_AHRC3448_Adversive%20effects%20of%20pesticides.pdf
([18]) https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm
([19]) https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/desci38_e.htm
([20]) http://www.fao.org/fileadmin/templates/est/Investment/Agriculture_at_a_Crossroads_Global_Report_IAASTD.pdf

E. FAO och WHO uppskattar att mer än 30 % av de bekämpningsmedel som säljs varje år i utvecklingsländerna inte uppfyller internationella standarder och ofta är felaktigt märkta eller inte identifierade.

F. En stor mängd olagliga produkter finns på marknaden, däribland ämnen som inte är godkända av de lokala myndigheterna och förfalskade produkter, produkter vars hållbarhetsdatum gått ut och förfalskade produkter med förfalskade förpackningar och märkningar.

G. Den okontrollerade användningen av fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror har en skadlig inverkan på miljön, människors hälsa och ekonomin i de berörda länderna.

H. De mest uppenbara riskerna berör människors hälsa, i synnerhet öron-, näs- och halssjukdomar och sjukdomar som påverkar hud, lungor och matsmältningssystem, samt cancer, där de främsta offren är unga och kvinnor, varav det största antalet finns inom de sektorer inom livsmedelsproduktionen där fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror används.

I. I rapporten från FN:s särskilda rapportör för rätten till mat visar att fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror orsakar cirka 200 000 dödsfall varje år till följd av akut förgiftning, och 99 % av fallen sker i utvecklingsländer.

J. Användning av bekämpningsmedel som inte uppfyller internationella standarder undergräver även förtroendet för jordbruksprodukter och därmed även potentialen för vidareutveckling av exporten.

K. Lagliga agrokemiska produkter, inbegripet bekämpningsmedel, utgör säkerhetsutmaningar och hälsofaror under hela deras produktlivscyckler, och potentiellt svåraste negativa konsekvenserna inträffar under etapperna för förvaring, transport och distribution, användning och kassering. Regeringarna i AVS-länder står inför stora begränsningar vid utarbetandet av ett effektivt regelverk för fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, t.ex. avsaknad av uppgifter, otillräckliga budgetar och personella resurser och bristfällig tillämpning av lagar, vilket är något som ger upphov till storskalig olaga handel med fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror.

L. Olaglig handel minskar möjliga skatteintäkter, hämmar kontrollerna av betalningsströmmar och försvagar förtroendet för offentliga institutioner, och bidrar därmed till suboptimal tillgång till utländskt kapital, högre riskpremier för investeringar i inhemska tillgångar och en långsammare ekonomisk utveckling.

M. De flesta AVS-länderna saknar lagstiftning om fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, och de som har sådan har underlåtit att fastställa lämpliga och strikta regler för att avskräcka från olaga handel med dessa produkter.

N. Många som använder fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror saknar erforderlig utbildning för att förstå dessa produkters tekniska egenskaper, och är därför omedvetna om deras skadliga inverkan på människors hälsa, ekonomin och miljön.

O. Den globala liberaliseringen av jordbruksmarknader, det låga priset på olagliga fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, avsaknaden av utbildning och kunskap bland användarna och otillräcklig lagstiftning och tillsyn inom AVS-länderna kan till viss del förklara spridningen av dessa olagliga produkter på AVS-ländernas marknader.

1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att det är av yttersta vikt att en tydlig strategi utarbetas för att ta itu med den olagliga handeln med fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror och att främja livsmedelstryggheten genom att stödja tekniska lösningar som leder till utveckling av lokalt utsäde som är lämpligt för ett visst klimat eller geografiskt område samt genom att producera organiska fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror. Den gemensamma parlamentariska församlingen lägger till att denna strategi bör baseras på stöd till agroekologi och familjejordbruk som respekterar miljön och bidrar till att utveckla den sociala och solidariska ekonomin.

2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar med kraft EU och medlemsstaterna att ta i bruk det åtagande som gjordes i det europeiska samförståndet om utveckling om att stödja agroekologi, inbegripet genom investeringsfönstret för jordbruk i den europeiska investeringsplanen och Europeiska fonden för hållbar utveckling, och genom att spegla detta åtagande i den kommande fleråriga budgetramen, i syfte att förverkliga andan i Agenda 2030 och Parisavtalet om klimatförändringar.

3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen noterar att AVS-länderna, för att dra nytta av de möjligheter inom utvecklingen av jordbruket som erbjuds genom fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, bör

   a) göra sig bekanta med de internationella och nationella regelverk som styr fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror,

   b) ta itu med ett antal strukturella utmaningar som hämmar lagligt och effektivt främjande av dessa produkter,

c) fastställa de risker som är förknippade med fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror i syfte att förhindra, hantera konsekvenserna av och till slut utradera den olagliga handeln med fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror i deras respektive ekonomier,

d) förbjuda gasning och fastställa strikta regler för att skydda vattnet och den biologiska mångfalden,

e) fastställa strikta regler för att skydda hälsan för de arbetstagare som exponeras för fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror – med särskilt uppmärksamhet på kvinnor – och i syfte att tillhandahålla utbildning för medicinsk personal om hälsoeffekterna av fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror.

4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser att användningen av organiska gödningsmedel ska främjas och att jordbruksmetoder som omfattar användning av rimliga mängder lagliga fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror ska antas. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar samtidigt AVS-länderna att begrunda användningen av ämnen som (även om de är lagliga) har visat sig ha skadlig inverkan på miljön, den biologiska mångfalden och människors hälsa.

5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar behovet av att konsolidera allmänhetens kunskaper och vetenskaplig och teknisk expertis, som är oberoende av företag, att hjälpa till att identifiera de aktörer och organiserade kriminella grupper och nätverk som är inblandade i den olagliga handeln med fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, och att vidta konkreta åtgärder för att förhindra och bekämpa import, försäljning och användning av olagliga bekämpningsmedel.

6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar behovet av statlig kontroll av externa effekter som orsakats genom felaktig användning av fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror.

7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser ett förbud mot alla fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror som är skadliga för bin och pollengivare.

8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker behovet av en grundlig översyn av kriterierna för godkännande för försäljning för fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, som säkerställer att förfarandet baseras på data och vetenskaplig evidens som är oberoende i förhållande till branschintressen samt att försiktighetsprincipen råder under alla omständigheter.

9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker behovet av att fastställa åtgärder för bestraffning av de som inom företag och förvaltningar är ansvariga för eventuellt döljande eller eventuell manipulation av data i syfte att erhålla ett godkännande för försäljning.

10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser meningsfulla åtgärder för att ta itu med olaglig handel och osäker livsmedelsförsörjning genom tekniskt och finansiellt bistånd samt genom tuffa åtgärder från EU:s medlemsstaters sida för att ta itu med exporten, eller genomresa via deras territorier, av förfalskade fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror.

11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen upprepar det akuta behovet av upplysning av och utbildning för jordbrukare, småskaliga producenter och näringsidkare så att de inser problemet med olagliga fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, deras ineffektivitet och den fara de utgör.

12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen noterar vikten av att sprida information om fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror för att göra det möjligt för producenter, användare och konsumenter att anta aktsamma säkerhetsmetoder. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att upplysning, för detta ändamål, bör ha ett kollektivt fokus och inte begränsas till de yrkespersoner som berörs.

13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att regeringar i AVS-länderna måste vidta åtgärder för att främja och stärka lagstiftningen, i synnerhet genom att skapa ett särskilt brott i syfte att fastställa straffrättsliga påföljder för lagöverträdare, kontrollera flödena av olagliga fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror både inom och utanför deras gränser, och inrätta laboratorier och granarier på nationell nivå som är lämpliga för att bevara lokala grödor som är mer motståndskraftiga mot det lokala klimatet.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar med kraft företag som tillverkar och säljer de berörda produkterna att tillhandahålla dem i en form som lämpar sig för jordbrukare i AVS-länderna med avseende på volym, koncentration och förpackning för att underlätta för deras användning, minska kostnaden för dem och minimera risken för exponering, inandning och förtäring. Den gemensamma parlamentariska församlingen rekommenderar att effektiva förfaranden för bortskaffande av avfall inrättas för att uppnå dessa mål.

15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker behovet av att införa verkligt avskräckande straffrättsliga påföljder för distribution och försäljning av förfalskade produkter, eller produkter som inte efterlever gällande lagstiftning.

16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser ett starkare internationellt samarbete i syfte att fastställa åtgärder för införande av strängare påföljder för produktion, export eller import av förfalskade eller olagliga produkter samt för underlåtenhet att efterleva immaterialrättsliga regler.

17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar AVS-länderna och EU:s medlemsstater att trappa upp sitt ömsesidiga administrativa stöd i tullfrågor för att så tydligt som möjligt fastställa transportvägar och förvaringsplatser som används för förfalskade fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, och att vidga gemensamma åtgärder för att stänga ned dessa, i synnerhet genom att övervaka leveranser och inrätta gemensamma utredningsgrupper.

18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uttrycker sitt stöd för förstärkningen av den regionala strategin i syfte att ta itu med förfalskning på ett mer effektivt sätt eftersom det är mycket viktigt att upprätta regionala laboratorier i AVS-länderna och att stärka det regionala tullsamarbetet och nätverk för utbyte av information om fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror mellan AVS-länder i samma region.

19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker att regionalt samarbete, i synnerhet när det omfattar ömsesidigt godkännande av typgodkännanden, gör det möjligt att säkerställa trygg och sund fri rörlighet, vilket är avgörande för en regional och kontinental marknad.

20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen förespråkar inrättandet, som en del av AVS-EU-samarbetet, av en gemensam fond för offentlig forskning som garanterar oberoende från branschintressen, och utveckling i de olika sektorer som utgör området agronomi, inbegripet gymnasieutbildning och högre utbildning inom jordbruk, som ska användas för att stärka AVS-ländernas kapacitet att inrätta nationella förfaranden för godkännande och certifiering av fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror, samt planer för information till och utbildning av jordbrukare rörande ekologiska grödor.

21. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser införandet av ett obligatoriskt, effektivt och rigoröst offentligt system för kvalitetskontroll och destruerande av dåliga förråd, i enlighet med WHO:s och FAO:s specifikationer, samt en mekanism för spårande av fytosanitära produkter eller bekämpningsmedel, utsäde och andra insatsvaror i syfte att avgöra deras sammansättning och ursprung och att identifiera dem.

22. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS–EU-ministerrådet, Europaparlamentet, Europeiska kommissionen, Europeiska rådet, Afrikanska unionen, det panafrikanska parlamentet, de regionala och nationella parlamenten, de regionala organisationer som har koppling till AVS-länderna, Europeiska investeringsbanken och Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling.